

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 10 mai 2010 (11.05)
(OR. en)**

9644/10

**DEVGEN 154
ACP 142
PTOM 21
FIN 192
RELEX 418
SAN 107**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General
Data:	10 mai 2010
Nr. doc. ant.:	9505/10
Subiect:	Concluziile Consiliului privind rolul UE în materie de sănătate globală

În cadrul reuniunii sale din 10 mai 2010, Consiliul a adoptat Concluziile conținute în anexa la prezenta notă.

**Concluziile Consiliului privind
rolul UE în materie de sănătate globală**

1. Consiliul salută comunicarea Comisiei privind rolul UE în materie de sănătate globală, care evidențiază necesitatea de a întreprinde acțiuni în vederea îmbunătățirii sănătății, a reducerii inegalităților și a sporirii protecției împotriva amenințărilor la adresa sănătății globale. Sănătatea este fundamentală în viața oamenilor, inclusiv ca un drept al omului, și reprezintă un element-cheie pentru creșterea și dezvoltarea echitabile și durabile, inclusiv pentru diminuarea sărăciei.
2. Condițiile sociale și economice sunt factori determinanți esențiali pentru sănătate. Eforturile pentru a aborda excluziunea socială, structurile de putere care reprezintă un obstacol în calea echității și a egalității de gen sunt de o importanță vitală, precum și punerea unui accent puternic pe coerența politicilor pentru dezvoltare, în special abordarea „Echitate și sănătate în toate politicile”.
3. Consiliul consideră aceste concluzii ca făcând parte, de asemenea, din procesul general de stabilire a poziției UE pentru reuniunea plenară la nivel înalt privind ODM, care va avea loc la New York, în cadrul căreia se va continua definirea răspunsului UE la situațiile cele mai îndepărtate de îndeplinirea obiectivelor. Progresele înregistrate în direcția îndeplinirii ODM-urilor referitoare la sănătate au fost inegale și insuficiente, în special cele referitoare la ODM-urile 4 și 5 și îndeosebi în Africa Subsahariană.
4. UE joacă un rol central în accelerarea înregistrării de progrese privind provocările în materie de sănătate globală, incluzând Obiectivele de dezvoltare ale mileniului referitoare la sănătate și la boli netransmisibile, prin intermediul angajamentului său de a proteja și de a promova dreptul fiecărei persoane de a se bucura de cel mai înalt standard posibil de sănătate fizică și mintală. Consiliul evidențiază valorile UE, stabilite de comun acord, de solidaritate în sensul unei acoperiri echitabile și universale a serviciilor de sănătate de calitate, ca bază a politicilor UE în acest domeniu.

5. Consiliul face apel la UE și la statele membre ale acesteia pentru a acționa împreună în toate politicile și activitățile interne și externe relevante, acordând prioritate sprijinului pentru consolidarea sistemelor de sănătate globale din țările partenere, care reprezintă elementul central al tuturor provocărilor în materie de sănătate globală. Având în vedere că țările partenere și guvernele acestora dețin responsabilitatea principală în acest sens, aceasta ar impune consolidarea capacităților acestora de dezvoltare, reglementare, punere în aplicare și monitorizare a unor politici și strategii naționale de sănătate eficiente. Acest proces ar trebui să asigure participarea deplină a reprezentanților societății civile și a altor factori interesați relevanți, inclusiv a sectorului privat.
6. Acest sprijin va asigura faptul că principalele componente ale sistemelor de sănătate - forța de muncă din domeniul sănătății, accesul la medicamente, infrastructura și logistica, finanțarea și gestionarea - sunt suficient de eficiente pentru a furniza o acoperire universală a îngrijirilor de bază de calitate, prin intermediul unei abordări holistice fundamentate pe drepturi. În acest sens, se va acorda o atenție deosebită celor patru provocări principale în materie de sănătate (sănătatea sexuală și reproductivă, sănătatea copiilor, bolile transmisibile și netransmisibile) și naturii multidimensionale a sănătății, care are legături strânse cu genul, securitatea alimentară și nutriția, apa și salubritatea, educația și sărăcia.
7. UE este în continuare preocupată de progresele lente înregistrate în ceea ce privește ODM 5, în special în Africa Subsahariană. Sistemele de sănătate ar trebui să acorde o atenție deosebită egalității de gen, drepturilor și nevoilor femeilor, inclusiv combaterii violenței pe motive de gen. Reamintind instrumentele internaționale relevante, Consiliul recunoaște drepturile femeilor de a controla chestiunile referitoare la sănătatea lor sexuală și reproductivă și de a hotărî în mod liber și responsabil cu privire la acestea. Consiliul reafirmă cu fermitate legătura dintre politicile și programele privind HIV/SIDA și politicile și serviciile privind sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile din acest domeniu (SRHR) și, totodată, subliniază că punerea integrală în aplicare a acestor politici și servicii și accesul deplin la acestea, astfel cum se prevede în CIPD/declarația și programul de acțiune de la Cairo, în declarația și platforma de acțiune de la Beijing și în alte instrumente internaționale relevante, precum și în obiectivele de dezvoltare convenite la nivel internațional, inclusiv ODM, sunt vitale pentru drepturile femeilor, egalitatea de gen și emanciparea femeilor¹.

---

¹ În conformitate cu concluziile Consiliului din mai 2007 privind „Egalitatea de gen și emanciparea femeilor în cadrul cooperării pentru dezvoltare”, punctul 21.

8. În vederea sprijinirii eficace a sistemelor de sănătate globale, trebuie să se acorde atenție mobilizării resurselor interne ale țărilor în curs de dezvoltare, în special printr-o guvernanta fiscală consolidată și prin alocări adecvate și eficiente de fonduri pentru sănătate de la bugetul național. UE ar trebui să sprijine țările în instituirea unor regimuri echitabile de finanțare a sănătății în cadrul unor modele și mecanisme sociale de protecție a sănătății și care să pună resursele în comun, ar trebui să evite plățile directe la punctul de furnizare a serviciilor, îndeosebi pentru grupurile vulnerabile, precum copiii și femeile însărcinate, și să aibă ca obiectiv obținerea unei acoperiri universale și echitabile a serviciilor de sănătate esențiale.
9. În conformitate cu angajamentele de la Paris și Accra privind eficacitatea ajutorului, UE și statele sale membre ar trebui să facă eforturi, în măsura în care circumstanțele o permit, pentru a distribui două treimi din ajutorul național programabil în domeniul sănătății prin intermediul unor abordări bazate pe programe, dintre care cel puțin 50% folosesc sistemele țărilor, inclusiv prin acordarea de sprijin bugetar. Acestea vor depune eforturi pentru a obține predictibilitatea necesară pe termen mediu care să permită elaborarea și punerea în aplicare de strategii naționale de sănătate.
10. Consiliul insistă asupra necesității de a prevedea și de a monitoriza distribuția de către UE a ajutorului direct și indirect pentru sănătate (inclusiv prin sprijin bugetar) în vederea unui sprijin mai bun acordat țărilor în situație de mare necesitate. Folosind cât de mult posibil mecanismele existente de culegere a datelor, UE va inventaria în mod periodic sprijinul planificat pentru trei ani din domeniul politicii de sănătate acordat de UE și de statele sale membre, în vederea accelerării progreselor referitoare la angajamentele privind eficacitatea ajutorului și diviziunea muncii în UE.
11. UE subliniază importanța dezvoltării în continuare, inclusiv printr-o participare mai largă, și a punerii în aplicare a unor mecanisme inovatoare pentru mobilizarea de resurse adiționale în sectorul sănătății și a potențialului acestora de a contribui la îndeplinirea ODM privind sănătatea, ținând seama de principiile eficacității ajutorului².

---

² În conformitate cu concluziile Consiliului din mai 2009.

12. Consiliul face apel la statele membre ale UE și la Comisie pentru a sprijini o asumare a unui rol sporit de lider al OMS la nivel global, regional și la nivel de țară, în ceea ce privește funcțiile sale normative și de orientare privind abordarea provocărilor în materie de sănătate globală, precum și în ceea ce privește sprijinul tehnic acordat guvernantei sistemelor de sănătate și politicii de sănătate, având în vedere mandatul său global. Prin urmare, Consiliul solicită statelor membre să treacă treptat de la finanțarea acțiunilor specifice ale OMS la finanțarea bugetului general al acesteia. UE și statele sale membre vor face eforturi să formuleze un discurs mai puternic și mai coerent la nivel global, în dialogul cu țările terțe și în inițiativele în materie de sănătate globală, fără a aduce prejudicii competențelor lor respective.
13. Consiliul recunoaște principiile Parteneriatului internațional pentru sănătate (sprijinirea unei strategii naționale de sănătate unice, prin intermediul unui unic proces bugetar și al unor acțiuni de continuare printr-un unic cadru de monitorizare) drept cadru preferat pentru aplicarea angajamentelor referitoare la eficacitatea ajutorului în domeniul sănătății și pentru consolidarea sistemelor de sănătate.
14. De asemenea, UE recunoaște rezultatele obținute până în prezent de inițiativele și fondurile globale în materie de sănătate [în special Fondul mondial pentru combaterea HIV/SIDA, a tuberculozei, a malariei și Alianța mondială pentru vaccinuri și imunizare (GAVI)] în sectorul sănătății, precum și în rolul acestora într-o mobilizare amplă a fondurilor. UE ar trebui să le sprijine în mod activ să se concentreze mai mult pe consolidarea sistemelor globale de sănătate, pe găsirea de răspunsuri adecvate la provocările în materie de sănătate globală³ prin intervenții eficiente din punct de vedere al costurilor și punând accentul pe respectarea principiilor de eficacitate a ajutorului.
15. În conformitate cu angajamentele asumate cu privire la coerența politicilor pentru dezvoltare (CPD) în cadrul Programului de lucru privind CPD, Consiliul face apel la Comisie și la statele membre în vederea abordării aspectelor celor mai importante care influențează sănătatea globală în cele cinci domenii prioritare: comerț și finanțare, migrație, securitate, securitate alimentară și schimbări climatice.

---

³ Concluziile Consiliului UE din 2009 privind progresele înregistrate de Programul de acțiune privind combaterea HIV/SIDA, a malariei și a tuberculozei prin acțiuni externe (2007-2011).

16. În acest sens UE ar trebui:
- a. să sprijine țările terțe, în special țările cel mai puțin dezvoltate, în punerea în aplicare eficace a măsurilor de flexibilitate pentru protecția sănătății publice stabilite în cadrul acordurilor TRIPS în vederea promovării accesului tuturor la medicamente și a asigurării faptului că acordurile comerciale bilaterale ale UE sprijină pe deplin acest obiectiv;
  - b. cu privire la migrație, să încurajeze înregistrarea de progrese pentru îndeplinirea angajamentelor convenite în cadrul Strategiei de acțiune a UE privind criza de resurse umane în sectorul sănătății țările în curs de dezvoltare și să contribuie la Codul de bune practici al Adunării Mondiale a Sănătății (AMS) privind recrutarea internațională a personalului din domeniul sănătății;
  - c. să încerce să asigure accesul optim la serviciile de sănătate pentru populațiile aflate în contexte fragile, situații de urgență și/sau umanitare sau în procese de pace și de stabilizare;
  - d. să consolideze legăturile dintre securitatea alimentară, nutriție și sănătate, acordând un sprijin special grupurilor celor mai vulnerabile, printre altele copiilor sub cinci ani și femeilor însărcinate și în perioadă de alăptare;
  - e. să includă analizarea chestiunilor referitoare la sănătate în strategiile de adaptare și de atenuare din țările în curs de dezvoltare, în politicile și acțiunile referitoare la mediu și la schimbările climatice.
17. Consiliul subliniază importanța dobândirii unei expertize colective a UE și a statelor sale membre în materie de sănătate globală și a consolidării capacității acestora de a se implica în analize referitoare la sănătate și în dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare. Inventarierea expertizei care există deja în UE ar trebui să stea la baza acțiunii în acest domeniu.

18. În ceea ce privește cercetarea și dialogul și acțiunile bazate pe probe, Consiliul face apel la UE și la statele sale membre pentru a promova finanțarea eficace și echitabilă a cercetării care aduce beneficii sănătății tuturor. În acest scop, UE se va asigura că inovările și intervențiile au ca rezultat produse și servicii accesibile și convenabile ca preț. UE și statele membre ar trebui să obțină acest lucru prin:
- a. acțiuni îndreptate către un cadru global pentru cercetare și dezvoltare care să abordeze nevoile prioritare în materie de sănătate din țările în curs de dezvoltare și care să stabilească priorități în materie de acțiuni pertinente în ceea ce privește cercetarea pentru a aborda provocările în materie de sănătate globală în conformitate cu Strategia globală pentru cercetare a OMS.
  - b. creșterea capacităților de cercetare în materie de sănătate publică și sisteme de sănătate în țările partenere și consolidarea cooperării dintre UE și țările partenere în acest sens.
  - c. explorarea modelelor care disociază costurile cercetării și dezvoltării de prețurile medicamentelor, în raport cu strategia globală și planul de acțiune privind sănătatea publică, inovarea și proprietatea intelectuală, incluzând oportunitățile de transfer de tehnologie din UE către țările în curs de dezvoltare.
  - d. garantarea faptului că investițiile publice ale UE în cercetarea în domeniul sănătății asigură accesul la cunoaștere și la instrumentele generate ca un bun public global și ajută la crearea de produse medicale esențiale din punct de vedere social, la prețuri convenabile, produse care urmează a fi folosite în mod rațional.
  - e. consolidarea și echilibrarea întregului proces de inovare, de punere în aplicare, de acces, de monitorizare și de evaluare din cadrul cercetării în domeniul sănătății. Cooperarea internațională, platformele de punere în comun a cunoștințelor și de schimb de bune practici sunt esențiale în acest domeniu.
  - f. îmbunătățirea sistemelor de informare în materie de sănătate din țările partenere și culegerea de date și statistici de calitate, care să fie comparabile și care să permită analiza comparativă și informarea cu privire la consecințele politicilor globale și naționale asupra factorilor sociali determinanți în materie de sănătate, care să includă adoptarea de indicatori de echitate.
  - g. respectarea principiului abordării bazate pe probe în stabilirea acțiunilor normative privind produsele alimentare, hrana pentru animale, dispozitivele medicale și farmaceutice, ținând seama de principiul precauției, aplicat de la caz la caz.

19. UE va promova dialogul și acțiunile comune cu principalii actori globali și factori interesați, inclusiv agențiile ONU care răspund de sănătatea globală, cu instituțiile de finanțare internaționale, organizațiile regionale, cu rețelele regionale de sănătate și cu țările, în vederea identificării sinergiilor, a coordonării acțiunilor, a înregistrării de progrese în îndeplinirea angajamentelor și pentru a evita duplicarea și fragmentarea în vederea sporirii eficacității.
-